

Ročník 1963

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 5

Vydána dne 2. února 1963

Cena 60 hal.

OBSAH:

- 8 Vyhláška ministra zahraničních věcí o dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Švýcarskou konfederací o vzájemném osvobození leteckých podniků od zdanění
- 9 Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o vzájemném právním styku ve věcech občanskoprávních, o listinách a o právních informacích se Závazným protokolem
-

8

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí
ze dne 17. prosince 1962

**o dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Švýcarskou konfederací
o vzájemném osvobození leteckých podniků od zdanění**

Podle usnesení vlády Československé socialistické republiky ze dne 6. dubna 1960 byla v Praze dne 26. dubna 1960 výměnou nót uzavřena dohoda mezi Československou socialistickou republikou a Švýcarskou konfederací o vzájemném osvobození leteckých podniků od zdanění.

Znění nóty ministerstva zahraničních věcí Československé socialistické republiky ze dne 26. dubna 1960, jakož i český překlad nóty švýcarského vyslanectví téhož data se vyhláší současně.

První náměstek ministra:
dr. Gregor v. r.

I

**Nóta ministerstva zahraničních věcí
Československé socialistické republiky:**

„Ministerstvo zahraničních věcí projevuje úctu švýcarskému vyslanectví v Praze a má čest mu sdělit:

1. Československá vláda, používajíc zmocnění podle § 11 odst. 1 zákona číslo 75/1952 Sbírky ve znění zákona číslo 59/1956 Sbírky a podle § 23 zá-

kona číslo 78/1952 Sbírky ve znění zákona číslo 71/1957 Sbírky prohlašuje s výhradou vzájemnosti, že švýcarské letecké podniky jsou osvobozeny v Československu od všech daní ze zisku nebo příjmů plynoucích z provozování mezinárodní letecké dopravy, jakož i od daní z movitého jmění.

2. Osvobození podle odstavce 1 se rovněž vztahuje na švýcarské letecké podniky, které jsou účastníky některého „poolu“, některého společného provozu nebo mezinárodní provozní společnosti.

3. „Provozováním letecké dopravy“ je třeba rozumět leteckou dopravu osob a věcí, provozovanou po živnostensku vlastníky, nájemci letadel nebo těmi, kteří mají letadlo v charteru.

4. „Švýcarským podnikem“ je třeba rozumět letecké podniky, jejichž skutečné vedení je ve Švýcarsku a jež jsou provozovány buď fyzickými osobami švýcarské státní příslušnosti, které mají trvalé bydliště ve Švýcarsku a nejsou usazeny v Českoslo-

vensku, nebo osobami právníckými — včetně těch, v nichž má švýcarská konfederace nebo některý z jejích kantonů účast — zřízenými podle zákonů platných ve Švýcarsku, anebo švýcarskou konfederací.

5. Osvobození podle odstavců 1 a 2 se bude vztahovat na československé daně vyměřované za období po 31. prosinci 1957.

6. Československá vláda si vyhrazuje právo odvolat toto prohlášení vyzněním, které zašle švýcarské spolkové radě šest měsíců předem; v tomto případě se osvobození bude naposledy vztahovat na československé daně vyměřené za období končící 31. prosincem, následujícím bezprostředně po uplynutí této šestiměsíční lhůty.

Ministerstvo zahraničních věcí používá této příležitosti, aby znovu ujistilo švýcarské vyslanectví svojí hlubokou úctou.

V Praze dne 26. dubna 1960.

Svýcarské vyslanectví

P r a h a .“

II

Nóta švýcarského vyslanectví:

„Švýcarské vyslanectví projevuje úctu ministerstvu zahraničních věcí a má čest mu sdělit:

1. Švýcarská spolková rada, používajíc plných mocí podle spolkového výnosu z 1. října 1952, který ji opravňuje k výměně prohlášení o vzájemnosti ve věci zdanění podniků námořní nebo letecké dopravy, prohlašuje s výhradou vzájemnosti, že československé letecké podniky jsou osvobozeny ve Švýcarsku od všech daní [spolkových, kantonálních a obecních] ze zisků nebo příjmů plynoucích z provozování mezinárodní letecké dopravy, jakož i od daní [spolkových, kantonálních a obecních] z movitého jmění.

2. Osvobození podle odstavce 1 se rovněž vztahuje na československé letecké podniky, které jsou účastníky některého „poolu“, některého společného provozu nebo mezinárodní provozní společnosti.

3. „Provozováním letecké dopravy“ je třeba rozumět leteckou dopravu osob a věcí, provozovanou po živnostensku vlastníky, nájemci letadel nebo těmi, kteří mají letadlo v charteru.

4. „Československým podnikem“ je třeba rozu-

mět letecké podniky, jejichž skutečné vedení je v Československu a jež jsou provozovány buď fyzickými osobami československé státní příslušnosti, které mají trvalé bydliště v Československu a nejsou usazeny ve Švýcarsku, nebo osobami právníckými — včetně těch, v nichž má československý stát účast — zřízenými podle zákonů platných v Československu, anebo československým státem.

5. Osvobození podle odstavců 1 a 2 se bude vztahovat na švýcarské daně vyměřované za období po 31. prosinci 1957.

6. Švýcarská spolková rada si vyhrazuje právo odvolat toto prohlášení vyzněním, které zašle československé vládě šest měsíců předem; v tomto případě se bude osvobození naposledy vztahovat na švýcarské daně vyměřené za období končící 31. prosincem, následujícím bezprostředně po uplynutí této šestiměsíční lhůty.

Švýcarské vyslanectví používá této příležitosti, aby znovu ujistilo ministerstvo zahraničních věcí svojí hlubokou úctou.

V Praze dne 26. dubna 1960.

Ministerstvo zahraničních věcí

P r a h a .“

9

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 11. ledna 1963

**o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou
o vzájemném právním styku ve věcech občanskoprávních, o listinách
a o právních informacích se Závěrečným protokolem**

Dne 10. listopadu 1961 byla v Praze sjednána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o vzájemném právním styku ve věcech občanskoprávních, o listinách a o právních informacích se Závěrečným protokolem.

Se Smlouvou vyslovilo Národní shromáždění souhlas dne 5. července 1962 a prezident republiky

ji ratifikoval dne 1. října 1962. Ratifikační listiny byly vyměněny ve Vídni dne 31. října 1962.

Podle svého článku 30 Smlouva se Závěrečným protokolem nabyla účinnosti dnem 30. prosince 1962.

České znění Smlouvy a Závěrečného protokolu se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

dr. Gregor v. r.

SMLOUVA

**mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou
o vzájemném právním styku ve věcech občanskoprávních,
o listinách a o právních informacích**

Prezident Československé socialistické republiky a Spolkový prezident Rakouské republiky se dohodli uzavřít Smlouvu o vzájemném právním styku ve věcech občanskoprávních, o listinách a o právních informacích a k tomu účelu jmenovali svými zmocněnci:

Prezident Československé socialistické republiky

Václava Davida,
ministra zahraničních věcí,

Spolkový prezident Rakouské republiky
dr. Heinricha Calice,
mimořádného vyslance a zplnomocněného
ministra,

kteří vyměnivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležitě formě se dohodli takto:

I. část

**Právní ochrana, doručování
a právní pomoc v občanskoprávních
věcech**

Právní ochrana

Článek 1

(1) Občané jednoho smluvního státu mají na území druhého smluvního státu volný přístup k soudům a mohou před nimi vystupovat za stejných podmínek jako vlastní občané.

(2) Ustanovení této Smlouvy o občanech jednoho ze smluvních států se vztahují rovněž na právnické osoby včetně obchodních společností, které byly zřízeny podle právního řádu jednoho ze smluvních států a mají sídlo na jeho území.

Náklady řízení

Článek 2

[¹] Občanům jednoho ze smluvních států, kteří vystupují před soudy druhého smluvního státu jako žalobci (navrhovatelé) nebo intervenienti, a mají své bydliště, pobyt nebo sídlo v jednom ze smluvních států, nelze uložit složení žalobní jistoty pro náklady řízení z toho důvodu, že jsou cizinci nebo že nemají ve druhém smluvním státě bydliště, pobyt nebo sídlo.

[²] Pokud se vyžaduje podle právního řádu jednoho ze smluvních států složení zálohy k úhradě soudních poplatků, platí ustanovení odstavce 1.

[³] Pokud se vyžaduje podle právního řádu jednoho ze smluvních států zaplacení soudního poplatku pro řízení při podání žaloby (návrhu), musí být poskytnuta občanu druhého smluvního státu pro zaplacení tohoto poplatku lhůta nejméně 1 měsíc.

[⁴] Občanům druhého smluvního státu smí být uloženo složení zálohy pro náklady, které má nésti jediná strana, jen za stejných podmínek a ve stejném rozsahu jako vlastním občanům.

Článek 3

[¹] Pravomocná a vykonatelná rozhodnutí vydaná v jednom z obou smluvních států, kterými bylo uloženo žalobci (navrhovatel) nebo intervenientu osvobozenému podle článku 2 nebo podle právních předpisů platných ve státě, kde byla žaloba podána, od žalobní jistoty nebo složení zálohy, zaplacení nákladů řízení nebo soudních poplatků, jsou na návrh vykonatelná na území druhého smluvního státu. Návrh může být podán přímo u soudu, který je příslušný pro rozhodnutí o něm, nebo u soudu, který ve věci rozhodl v první stolici.

[²] Ustanovení odstavce 1 platí také pro rozhodnutí, kterými bude výše nákladů řízení nebo soudních poplatků stanovena dodatečně.

[³] Navrhovatel musí předložit:

- a) vyhotovení výroku rozhodnutí opatřené doložkou o právní moci a vykonatelnosti;
- b) jeho překlad do jazyka soudu, který je příslušný k rozhodnutí o návrhu;
- c) v případě podání návrhu u soudu, který rozhodl v první stolici, též jeho překlad do jazyka soudu, který jest příslušný k rozhodnutí o návrhu.

Pro překlady platí článek 17 odstavec 3. Je-li návrh podán u soudu, který rozhodl v první stolici, bude odeslán stejným způsobem jako dožádání o právní pomoc.

[⁴] Rozhodnutí soudů druhého státu uvedená v odstavci 1 budou vykonána jako tuzemská rozhodnutí s tím, že proti rozhodnutí o návrhu na exekuci je přípustný opravný prostředek.

[⁵] K nákladům řízení ve smyslu odstavce 1 patří také náklady za vydání doložky o právní moci a vykonatelnosti, jakož i za požadované překlady a ověření. Tyto náklady určí na návrh ten soud, který rozhoduje o výkonu.

Výhody poskytované se zřetelem na majetkové poměry (právo chudých)

Článek 4

[¹] Občané jednoho ze smluvních států požívají před soudy druhého smluvního státu výhod poskytovaných se zřetelem na majetkové poměry (právo chudých) za stejných podmínek a ve stejném rozsahu jako vlastní občané.

[²] Výhody uvedené v odstavci 1, které přísluší účastníkovi v soudním řízení v jednom smluvním státě, se vztahují také na všechny procesní úkony, které budou provedeny v téže věci ve druhém smluvním státě. Tyto výhody se vztahují i též na exekuční řízení o vymáhání nákladů (článek 3) pokud platí pro toto exekuční řízení podle práva státu, ve kterém má být exekuce provedena.

Článek 5

[¹] Potvrzení k dosažení výhod uvedených v článku 4, odstavci 1, budou vystavena příslušnými úřady smluvního státu, na jehož území má navrhovatel své bydliště, pobyt nebo sídlo.

[²] Jestliže navrhovatel nemá bydliště ani pobyt na území žádného ze smluvních států, může toto potvrzení vystavit příslušný diplomatický nebo konzulární zastupitelský úřad státu, jehož občanem je navrhovatel. Toto ustanovení nevylučuje poskytnutí výhod uvedených v článku 4, odstavec 1, na základě potvrzení vydaného úřadem státu, ve kterém má navrhovatel své bydliště nebo pobyt.

Článek 6

Soud, který rozhoduje o návrhu na povolení výhod uvedených v článku 4, odstavci 1, má právo v mezích svého úředního oprávnění přezkoumat předložené potvrzení.

Článek 7

[¹] Chce-li občan jednoho z obou smluvních států mající bydliště, pobyt nebo sídlo v jednom z těchto států použít před soudem druhého smluvního státu výhod uvedených v článku 4, odstavci 1, může podat návrh na přiznání těchto výhod do protokolu u okresního soudu příslušného podle jeho bydliště, pobytu nebo sídla.

[²] K tomuto návrhu se připojí potvrzení uvedené v článku 5 a případně vyřčení podstaty věci.

[³] Návrh i s doklady bude odeslán způsobem uvedeným v článku 9.

(4) Návrh bude projednán bez ohledu na to, že není sepsán v jazyce soudu, který o něm rozhoduje. Překlady, kterých bude popřípadě zapotřebí, opatří orgány státu, jehož soud ve věci rozhoduje.

(5) Soud příslušný k rozhodnutí o návrhu určí navrhovatel v případě, že výhody povolí, z úřední moci zástupce.

Společná ustanovení o doručování a právní pomoci

Článek 8

(1) Smluvní státy se zavazují, že jejich soudy si budou vzájemně na dožádání poskytovat právní pomoc a provádět doručování ve věcech občansko-právních, jakož i ve věcech rodinného práva.

(2) Soudy poskytují právní pomoc a provádějí doručování ve věcech uvedených v odstavci 1 také na dožádání správních úřadů, pokud jsou pro tyto věci příslušné. Ustanovení o doručování a o právní pomoci, která se vztahují na dožádání soudů, se užije obdobně i na dožádání uvedených správních úřadů.

Článek 9

Soudy obou smluvních států se navzájem stýkají při doručování a poskytování právní pomoci prostřednictvím svých ministerstev spravedlnosti, pokud není v této Smlouvě stanoveno něco jiného.

Článek 10

Soudy mohou užívat při dožádání o doručení nebo poskytnutí právní pomoci vlastního jazyka. Dožádání je třeba opatřit úřední pečeti; nepotřebují žádného ověření.

Článek 11

Dožádání obsahuje tyto údaje:

- a) označení věci, které se dožádání týká;
- b) jméno a příjmení účastníků, povolání, bydliště nebo pobyt, u právnických osob název a sídlo;
- c) jména, příjmení a adresy jejich zástupců, jestliže byli zřízeni;
- d) potřebné údaje o předmětu dožádání, při dožádání o doručení zejména adresu příjemce a označení písemnosti, která má být doručena, při dožádání o právní pomoc zejména okolnosti, o nichž má být proveden důkaz, popřípadě také otázky, které mají být kladeny osobám, o jejichž výslech se žádá.

Článek 12

Vyřízení dožádání včetně jazyka, kterého se při tom použije, se spravuje právními předpisy smluvního státu, jehož soud je dožádán. Tento soud však použije výslovně označených předpisů dru-

hého smluvního státu o řízení, jestliže byl o to požádán a jestliže použití těchto předpisů neodporuje zásadám právního řádu státu, jehož soud byl dožádán.

Článek 13

(1) Jestliže adresa osoby, která má být vyslechnuta nebo již má být doručena písemnost, je uvedena nesprávně nebo nepřesně, zjistí dožádaný soud podle možnosti správnou adresu.

(2) Není-li dožádaný soud pro vyřízení dožádání příslušný, postoupí dožádání příslušnému soudu, je-li tento soud v témže státě. Dožádaný soud o tom vyrozumí přímo poštou soud dožadující.

(3) Dožádaný soud sdělí včas dožadujícímu soudu na jeho žádost doporučeným dopisem přímo poštou místo a čas, kdy dožádání o právní pomoc vyřídí.

Článek 14

V případech, ve kterých dožádání nebude moci být vyřízeno, budou spisy vráceny a sděleny důvody, pro které dožádání nemohlo být provedeno nebo pro které jeho vyřízení bylo odmítnuto.

Článek 15

(1) Mezi smluvními státy nebudou hrazeny náklady, které vznikly při vyřízení dožádání, s výjimkou odměn vyplácených znalecům.

(2) Vyšší nákladů, která se podle odstavce 1 nehradí, je třeba sdělit dožadujícímu soudu s tím, o jaké náklady jde.

(3) Provedení znaleckého důkazu může být učiněno závislým na složení zálohy u dožádaného soudu pouze tehdy, jestliže znalecne má hradit účastník, jehož bydliště, pobyt nebo sídlo je ve státě, jehož soud byl dožádán.

Článek 16

Vyřízení dožádání může být odmítnuto pouze tehdy, jestliže podle názoru státu, jehož soud byl dožádán, odporuje vyřízení dožádání veřejnému pořádku.

Zvláštní ustanovení o doručování

Článek 17

(1) Dožádaný soud doručí písemnosti podle svých právních předpisů, jestliže jsou sepsány v jeho jazyce nebo je-li k nim připojen překlad do jeho jazyka; článek 12 není tím dotčen.

(2) V ostatních případech, které nejsou uvedeny v odstavci 1, doručí se písemnosti příjemci pouze tehdy, jestliže je dobrovolně převezme.

(3) Překlad uvedený v odstavci 1 musí být buď vyhotoven úředně nebo jeho správnost potvrzena

tlumočnickem, který byl úředně ustanoven v jednom z obou smluvních států; podpis tlumočnicka nemusí být ověřen.

Článek 18

Doručení bude potvrzeno buď doručným listem, který byl zaslán dožadujícím soudem nebo který připojil dožádaný soud, anebo protokolem sepsaným tímto soudem. Doručný list a protokol bude opatřen podpisem doručujícího orgánu, soudní pečeti a podpisem osoby, která písemnost převzala, popřípadě poznámkou o jiném způsobu doručení; z doručného listu a z protokolu musí být patrně označeny doručované písemnosti, její jednacím číslo, dožadující soud, způsob a den doručení.

Zvláštní ustanovení o právní pomoci

Článek 19

Jestliže se žádá o výslech účastníka sporu, není dožádaný soud povinen použít donucovacích prostředků k tomu, aby se tento účastník k soudu dostavil.

Oprávnění diplomatických a konzulárních zastupitelských úřadů

Článek 20

Ustanoveními této Smlouvy není dotčeno oprávnění diplomatických a konzulárních zastupitelských úřadů obou smluvních států stýkati se s občany svého státu také ve věcech upravených touto Smlouvou, pokud nejde o osoby s dvojnásobným občanstvím; při tom však nesmí být vyhrožováno donucovacími prostředky ani jich nesmí být použito.

II část

Ustanovení o listinách

Článek 21

(1) Veřejné listiny vydané soudem nebo správním úřadem jednoho ze smluvních států opatřené úředním podpisem a úředním razítkem požívají také před soudy a správními úřady druhého smluvního státu důkazní mocí veřejných listin. To platí také pro jiné tuzemské listiny, které mají podle právních předpisů smluvního státu, ve kterém byly vydány, důkazní moc veřejných listin.

(2) Tuto důkazní moc má také ověřovací doložka, kterou soud, správní úřad nebo rakouský veřejný notář ověřil pravost podpisu na soukromé listině.

Článek 22

Listiny uvedené v článku 21, odstavci 1, jakož i doložky ověřující pravost podpisu, které jsou opatřeny úředním podpisem a úředním razítkem soudu, správního úřadu nebo osoby, která listinu vystavila,

nemusejí být pro použití před soudy nebo správními úřady druhého smluvního státu dále ověřovány.

Článek 23

(1) Oba smluvní státy si budou bezplatně zasílat matriční doklady týkající se narození, uzavření manželství a úmrtí občanů druhého smluvního státu, pokud zápisy byly učiněny po dni nabytí účinnosti této Smlouvy.

(2) Jestliže po dni nabytí účinnosti této Smlouvy byl proveden dodatečný zápis do matriky narození, manželství nebo úmrtí, bude ve smyslu odstavce 1 zaslán úplný výpis původního i dodatečného zápisu.

(3) Úmrtní listy se zasílají ihned, ostatní listy společně jednou za čtvrt roku.

Článek 24

Na žádost úřadu jednoho smluvního státu vyhotoví a zašle příslušný úřad druhého smluvního státu pro úřední potřebu bezplatně výpisy, jakož i úřední opisy z matriky nebo vyhotovení soudního rozhodnutí týkajícího se osobního stavu. Žádost musí být dostatečně zdůvodněna veřejným zájmem.

Článek 25

Zasílání listin podle článku 23, jakož i žádosti podle článku 24 a jejich vyřízení se děje diplomatickou nebo konzulární cestou; překlady není třeba připojovat.

Článek 26

V poměru mezi smluvními státy není zapotřebí potvrzení vyžadovaného právními předpisy jednoho ze smluvních států o příslušnosti úřadu, který vydal osvědčení o způsobilosti k uzavření manželství.

III. část

Informace o právním řádu

Článek 27

Ministerstvo spravedlnosti Československé socialistické republiky a Spolkové ministerstvo spravedlnosti Rakouské republiky si budou vzájemně na požádání poskytovat informace o právních předpisech, které platí nebo platily v jejich státech.

IV. část

Společná a závěrečná ustanovení

Článek 28

Ustanovení I. a II. části této Smlouvy, která se týká soudů, se použije také na československá státní notářství pokud jde o věci, které náležejí v Rakouské republice do působnosti soudů.

Článek 29

Tato Smlouva bude ratifikována; ratifikační listiny budou co nejdříve vyměněny ve Vídni.

Článek 30

[¹] Tato Smlouva nabývá účinnosti 60 dní po výměně ratifikačních listin.

[²] Smlouva je uzavřena na dobu 5 let a platí dále, pokud jeden ze smluvních států neoznámí druhému smluvnímu státu 6 měsíců před uplynutím těchto pěti let, že Smlouvu vypovídá.

[³] Nebude-li Smlouva podle odstavce 2 vypovězena, platí dále na neurčitou dobu, pokud jeden ze smluvních států neoznámí druhému smluvnímu státu, že Smlouvu vypovídá; v tomto případě platí Smlouva ještě jeden rok po výpovědi.

Na důkaz toho zmocněnci obou smluvních států tuto Smlouvu podepsali a opatřili ji pečeti.

Dáno v Praze dne 10. listopadu 1961 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za

Československou socialistickou republiku

David v. r.

Za

Rakouskou republiku

Calice v. r.

ZÁVĚREČNÝ PROTOKOL

Při podpisu dnes uzavřené Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o vzájemném právním styku ve věcech občanskoprávních, o listinách a o právních informacích bylo dosaženo dohody o následujících bodech:

1. V Československé socialistické republice jsou veřejnými matričními doklady také matriční výpisy z matrik příslušných církevních orgánů vyhotovené před 1. lednem 1950. Ministerstvo zahraničních věcí Československé socialistické republiky zašle Spolkovému ministerstvu zahraničních věcí Rakouské republiky seznam v úvahu přicházejících církví a náboženských společností do tří měsíců ode dne nabytí účinnosti této Smlouvy.

V Rakouské republice jsou veřejnými matričními doklady také doklady, které byly vydány příslušnými církevními orgány zákonem uznaných církví a náboženských společností, a to oddací listy ohledně manželství, která byla před nimi uzavřena před 1. srpnem 1938, jakož i rodné listy (potvrzení o narození) a úmrtí listy ohledně narození a úmrtí, která byla zapsána před 1. lednem 1939. Spolkové ministerstvo zahraničních věcí Rakouské republiky zašle ministerstvu zahraničních věcí Československé socialistické republiky seznam těchto církví a náboženských společností do tří měsíců ode dne nabytí účinnosti této Smlouvy.

2. Ustanovení článku 22 se použije také na listiny vydané rakouskými nositeli sociálního pojištění, které podle rakouského práva nejsou veřejnými listinami.

3. Do doby, než nabude účinnosti úmluva o sociálním pojištění mezi oběma smluvními státy, se vztahují ustanovení této Smlouvy obdobně také na rozhodčí soudy sociálního pojištění v Rakouské republice. Rakouské soudy budou provádět doručování a poskytovat právní pomoc na základě dožadování československých soudů podle této Smlouvy ve věcech sociálního zabezpečení.

4. Nabytím účinnosti této Smlouvy není dotčena úprava věcí občanskoprávních a věcí trestních, na které se tato Smlouva nevztahuje (dědické věci, věci poručenské a opatrovnícké, jakož i věci trestní; sdělení č. 12 ve Věstníku československého ministerstva spravedlnosti z roku 1948 a shodné Sdělení v Úředním listě rakouské justiční správy z roku 1948 str. 7).

Na důkaz toho podepsali zmocněnci tento Závěrečný protokol, který tvoří součást Smlouvy.

Dáno v Praze dne 10. listopadu 1961 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za
Československou socialistickou republiku
David v. r.

Za
Rakouskou republiku
Calice v. r.